

Otkrivenje Isusa Krista - broj četrnaest

Sedmi pečat

Jeff Pippenger

2023-11-11

Probni rat anđela, koji je započeo s Luciferom na trećem nebu, prikazan u 12. poglavlju Otkrivenja, predodnačuje probni rat ljudi i anđela, koji završava na prvom nebu. Kada su Sotona i njegovi anđeli bili zbačeni s trećega neba, Sotona je otvorio novu bojišnicu u edenskom vrtu. Kao i u ratu na trećem nebu s Luciferom, Bog je i za čovječanstvo uspostavio razdoblje kušnje. Rat na prvom nebu, koji ozbiljno započinje pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji, predstavlja kraj vremena kušnje za čovječanstvo.

U dvanaestom i trinaestom poglavlju Otkrivenja prikazani su zmaj, zvijer i lažni prorok. Obično se smatra da te tri sile prvenstveno predstavljaju prošlu povijest tih triju sila, no Ivanu je bilo rečeno da zapiše „što će biti“, a cijela knjiga Otkrivenja govori o „posljednjim danima“, stoga primjenjujemo biblijsko načelo da je svršetak predložen početkom te simbole iz Otkrivenja primjenjujemo kao sadašnju, a ne prošlu istinu.

Sotona je prepoznat i u ratu koji je započeo na trećem nebu i u prvoj bitci koju je donio ljudima u edenskome vrtu kao onaj koji se služi „hipnotizmom“ kako bi prenio svoje iskvarene poruke radi ostvarivanja svojega ratovanja.

„Sotona je iskušavao prvoga Adama u Edenu, a Adam se upustio u raspravljanje s neprijateljem, dajući mu tako prednost. Sotona je upotrijebio svoju moć hipnotizma nad Adamom i Evom, i tu je moć nastojao primijeniti i nad Kristom. Ali nakon što je bila citirana riječ Pisma, Sotona je znao da nema nikakve mogućnosti za pobjedu.“

„Muškarci i žene ne trebaju proučavati znanost o tome kako zarobiti umove onih koji su s njima povezani. To je znanost koju Sotona naučava. Trebamo se oduprijeti svemu takve vrste. Ne smijemo se poigravati mesmerizmom i hipnotizmom — znanošću onoga koji je izgubio svoje prvobitno stanje i bio izbačen iz nebeskih dvorova.“ Mind, Character and Personality, 713.

„znanost koju Sotona poučava“ usavršili su globalistički trgovci, a provodi se putem „informacijske superautoceste“ u „posljednjim danima“. Sotona je otac laži, a medijski divovi ne samo da promiču neistine, nego i filtriraju istinu, prate one koje smatraju hereticima te primjenjuju najsuvremeniji oblik hipnotizma ikada prakticiran u povijesti planeta Zemlje. Rat koji je započeo na trećem nebu naglašava ovo obilježje Sotonina ratovanja, kako bi vjerni koji budu živjeli kada rat prvoga neba započne mogli biti unaprijed upozoreni predznanjem. Kada razumijemo da se središtem upravljanja svjetskom mrežom i „informacijskom superautocestom“ upravlja iz Sjedinjenih Američkih Država te da je ono pod njihovim nadzorom, imamo uvid u značenje toga da Sjedinjene Američke Države spuštaju oganj s neba i varaju cijeli svijet. „Oganj“ u knjizi Otkrivenja predstavlja poruku.

Simbolika trinaestoga poglavlja Otkrivenja, i trinaestoga retka, preuzeta je iz bitke na gori Karmelu, gdje proroci Baala i proroci lugova nisu mogli prizvati oganj s neba kako bi potvrdili da su Baal i Aštarota istiniti bogovi. Baal, kao muško božanstvo, i Aštarota, kao žensko božanstvo, predstavljaju sliku Zvijeri, nesvetu kombinaciju crkve i države. Oni su bili proroci Izebele, koja je bila u nesvetom odnosu s Ahabom. Ta dva proročka svjedoka slike Zvijeri u izvještaju o gori Karmelu prepoznaju ulogu Sjedinjenih Država u tome da najprije u Sjedinjenim Državama oblikuju sliku papinskoga sustava, a potom i u svijetu. „Oganj“ na Karmelu trebao je biti dokaz tko je doista pravi Bog. On je predstavljao objavu s neba koja otkriva pravoga Boga, i isto to pitanje postoji kada Sjedinjene Države prizivaju oganj s neba.

U knjizi Izaijinoj Bog, koji od početka objavljuje svršetak, obraća se samom prizoru gore Karmela iz davnine, a također i proročkom prizoru koji je predložen kada Sjedinjene Države spuštaju oganj s neba.

Iznesite svoju parnicu, govori Gospod; iznesite svoje jake razloge, govori Kralj Jakovljevi. Neka ih iznesu i neka nam pokažu što će se dogoditi: neka pokažu prijašnje stvari, što su bile, da ih razmotrimo i spoznamo njihov svršetak; ili nam navijestite ono što će doći. Pokažite ono što će se dogoditi poslije, da znamo da ste bogovi; da, učinite dobro ili učinite zlo, da se zaprepastimo i to zajedno vidimo. Evo, vi ste ništa, i vaše je djelo ništavno; gnusoba je onaj koji vas izabire. Podigao sam jednoga sa sjevera, i on će doći; od istoka sunčeva zazivat će moje ime; i doći će na knezove kao na žbuku, i kao što lončar gazi glinu. Tko je to navijestio od početka, da bismo znali? i unaprijed, da bismo mogli reći: Pravedan je? Da, nema nikoga tko pokazuje; da, nema nikoga tko navješćuje; da, nema nikoga tko čuje vaše riječi. Prvi će reći Sionu: Evo, evo ih; i dat ću Jeruzalemu glasnika dobre vijesti. Izaija 41:21–27.

U ratu prvoga neba, koji započinje s uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom, Sjedinjenim Državama, a također i samome Sotoni, bit će dopušteno da „iznesu“ svoju „parbu“, te će oni svesti oganj s neba u pokušaju da dokažu kako je bog Jezebele pravi Bog. Svijet će biti prisiljen prihvatiti žig dana bogoslužja toga boga. Oganj koji se svodi s neba, putem „informatijske superautoceste“ do cijeloga čovječanstva, djelo je „ništavila“, a onaj koji izabere poruku prenesenu tim sredstvom jest „gnusoba“.

U tome će ratovanju sto četrdeset i četiri tisuće, a potom i veliko mnoštvo, biti Božji svjedoci u sporu o tome tko je istiniti Bog. Poruke koje se prenose s obje strane rata prikazane su kao „vatra“. Svi će narodi biti okupljeni kako bi se utvrdilo tko je istiniti Bog, a postojat će dvije skupine svjedoka kako bi se ustanovila „istina“.

Neka se saberu svi narodi i neka se okupe puci: tko među njima može ovo navijestiti i pokazati nam ono što je prije bilo? Neka izvedu svoje svjedoke da se opravdaju; ili neka čuju i kažu: To je istina. Vi ste moji svjedoci, govori Gospodin, i moj sluga kojega sam izabrao: da biste me spoznali i vjerovali mi, te razumjeli da ja jesam onaj; prije mene nijedan bog nije bio oblikovan, niti će ga biti poslije mene. Ja, ja sam Gospodin; i osim mene nema spasitelja. Ja sam navijestio, i spasio, i pokazao, kad među vama nije bilo tuđega boga; stoga ste vi moji svjedoci, govori Gospodin, da sam ja Bog. Izaija 43:9–12.

Posljednje očitovanje gore Karmela ima svjedoke za Sotonu i svjedoke za Boga. To očitovanje treba dokazati tko je istiniti Bog, ali o čemu trebaju svjedočiti Božji vjerni svjedoci?

Ovako govori Gospodin, Kralj Izraelov, i njegov Otkupitelj, Gospod nad vojskama: Ja sam prvi i ja sam posljednji, i osim mene nema Boga. I tko će, kao ja, dozvati, i to objaviti, i preda me to urediti, otkad sam postavio drevni narod? A što dolazi i što će doći, neka im objave. Ne bojte se i ne plašite se: nisam li ti od onoga vremena kazao i objavio? Vi ste, doista, moji svjedoci. Ima li Boga osim mene? Da, nema Boga; ne znam ni za jednoga. Svi koji prave lik rezani sama su taština; i njihove mile stvari neće koristiti; i oni su sami sebi svjedoci; ne vide niti znaju, da bi se postidjeli. Izaija 44:6–9.

Vjerni će u završnom sukobu na gori Karmelu svjedočiti istini da je Bog prvi i posljednji. On je Bog koji je „postavio drevni narod“ kako bi označio „ono što dolazi“. Božji svjedoci trebaju iznijeti Otkrivenje Isusa Krista koje je otpečaćeno neposredno prije završne bitke na gori Karmelu.

Sotonina poruka s gore Karmela predstavljena je kao oganj koji silazi s neba.

I čini velika čudesa, tako da čini da oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima, Otkrivenje 13,13.

Ovaj redak opisuje čudesa koja Sjedinjene Američke Države ostvaruju putem suvremene znanosti hipnotizma, koja se čovječanstvu prenosi „informacijskom superautocestom“. No taj redak također govori o samoj pojavi Sotone kada se on izdaje za Krista.

„Anđeo koji se pridružuje naviještanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neobične snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je odnesena do svake misionarske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama postojalo najveće vjersko zanimanje kakvo je bilo posvjedočeno u ijednoj zemlji od reformacije šesnaestoga stoljeća; ali sve će to nadmašiti silni pokret pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.

„Djelo će biti slično onomu na Dan Pedesetnice. Kao što je „rani dažd“ bio dan, u izlivanju Duha Svetoga na početku evanđelja, da prouzroči nicanje dragocjenoga sjemena, tako će „kasni dažd“ biti dan na njegovu svršetku za sazrijevanje žetve. „Tada ćemo poznati, ako nastavimo poznavati Jahvu: kao zora spreman je njegov izlazak; doći će nam kao dažd, kao kasni i rani dažd zemlji.“ Hošea 6:3. „Radujte se, dakle, sinovi sionski, i veselite se u Jahvi, Bogu svojemu, jer vam je dao rani dažd umjereno, i pustit će da vam siđe dažd, rani dažd i kasni dažd.“ Joel 2:23. „U posljednje dane, govori Bog, izlit ću od Duha svojega na svako tijelo.“ „I dogodit će se: tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.“ Djela 2:17, 21.

„Veliko djelo evanđelja ne smije se završiti s manjim očitovanjem Božje sile nego što je obilježilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranoga dažda na početku evanđelja ponovno se trebaju ispuniti u kasnome daždu na njegovu svršetku. To su ‘vremena okrijepe’ na koja je apostol Petar unaprijed gledao kad je rekao: ‘Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, da od lica Gospodnjega dođu vremena okrijepe, i da pošalje Isusa.’ Djela 3,19.20.”

„Sluge Božje, lica obasjanih i ozarenih svetim posvećenjem, žurit će od mjesta do mjesta da objave poruku s neba. Tisućama glasova, po svoj zemlji, bit će upućeno upozorenje. Činit će se čudesa, bolesni će biti iscijeljeni, a znakovi i čudesa pratit će vjernike. I Sotona djeluje lažnim čudesima, čak i spuštajući oganj s neba pred očima ljudi. Otkrivenje 13,13. Tako će stanovnici zemlje biti navedeni da zauzmu svoj stav.” Velika borba, 611, 612.

Kada dođemo do vremena kada Sotona priziva oganj s neba, „stanovnici zemlje bit će dovedeni do toga da zauzmu svoje stajalište“. U to vrijeme Božji će svjedok „žurno ići od mjesta do mjesta kako bi objavio poruku s neba. Tisućama glasova, po svoj zemlji, upozorenje će biti dano.“ Djelo koje Božji svjedoci izvrše „bit će slično onome na Dan Pedesetnice“, kada „anđeo koji se pridružuje u objavljivanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom“. Na Pedeseticu oganj je bio simbol izlivanja Duha Svetoga, a oganj je također simbol izlivanja Sotonina nečistoga duha.

Nakon što Ivan u sedmom poglavlju Otkrivenja prikaže sto četrdeset i četiri tisuće i veliko mnoštvo, on označava otvaranje sedmoga i posljednjega pečata. Posljednji, odnosno sedmi pečat, predstavlja otpečaćenje Otkrivenja Isusa Krista i jedino proročanstvo u knjizi Otkrivenja koje je trebalo biti otpečaćeno neposredno prije nego što se zaključi vrijeme kušnje. Sedmi pečat, sedam gromova i Otkrivenje Isusa Krista svi su simboli iste istine, koja se otvara neposredno prije nego što se zaključi vrijeme kušnje. Otkrivenje Isusa Krista naglašava Kristov karakter i stvaralačku silu kao Alfu i Omegu. Sedam gromova označava povijest u kojoj se pečati sto četrdeset i četiri tisuće, a sedmi pečat označava izlivanje Duha Svetoga tijekom povijesti u kojoj su dva svjedoka uskrišena i primaju stvaralačku silu Božje „istine“, koja se prenosi od Oca, Sinu, Gabrielu, proroku, onima koji odluče čitati, slušati i držati silu sadržanu u njoj.

I kad je otvorio sedmi pečat, nastade tišina na nebu oko pola sata. I vidjeh sedam anđela koji stajahu pred Bogom; i njima bi dano sedam truba. I drugi anđeo dođe i stade kod žrtvenika, imajući zlatnu kadionicu; i dade mu se mnogo tamjana, da ga prinese s molitvama svih svetih na zlatni žrtvenik koji bijaše pred prijestoljem. I dim tamjana, koji dođe s molitvama svetih, uzađe pred Boga iz anđelove ruke. I anđeo uze kadionicu, napuni je ognjem sa žrtvenika i baci na zemlju: i nastadoše glasovi, i gromovi, i sijevanja munja, i potres. Otkrivenje 8:1–5.

U redcima „sedam anđela“ „stajalo je pred Bogom“ sa „sedam truba“. Tih sedam anđela s trubama ispravno se uobičajeno razumije kao prikaz Božjih sudova protiv Rima zbog nametanja svetkovanja nedjelje. Poganski Rim, pod Konstantinom, donio je prvi zakon o nedjelji godine 321., a do godine 330. njegovo je carstvo bilo podijeljeno na istok i zapad. Od toga trenutka prve četiri trube počele zvučati te su predstavljale povijesne sile koje su bile podignute protiv njegova carstva i koje su do godine 476. ostavile grad Rim u stanju u kojemu više nikada nije imao drugoga rimskog vladara nad gradom, koji je bio simbol snage i slave Rima. Kada je papinstvo donijelo zakon o nedjelji na saboru u Orléansu godine 538., Muhamed je bio podignut da donese sud protiv Rimske crkve, kako je prikazano petom i šestom trubom, koje su ujedno bile i prvo i drugo jao te su predstavljale islam. Koliko god tradicionalno razumijevanje tih truba bilo ispravno, one su određene u odlomku u kojemu su predstavljene u devetom poglavlju Otkrivenja kao „zla“.

I ostali ljudi koji ne bijahu pobijeni ovim pošastima ipak se ne pokajahu za djela ruku svojih, da se ne bi klanjali zlođušima i idolima od zlata, i srebra, i mjedi, i kamena, i drveta, koji niti mogu vidjeti, niti čuti, niti hoditi. Niti se pokajahu za svoja ubojstva, ni za svoja vraćanja, ni za svoj blud, ni za svoje krađe. Otkrivenje 9:20, 21.

Savršeno i konačno ispunjenje sedam truba jesu sedam posljednjih zala iz šesnaestog poglavlja Otkrivenja. Čak i letimičan pregled proročkih obilježja sedam truba iz devetog poglavlja Otkrivenja pokazuje da one posjeduju usporedna obilježja sedam posljednjih zala. Otvaranje sedmog pečata zbiva se u povijesti u vrijeme kada se vrijeme milosti sprema završiti i kada se gnjev Božji, kako je prikazan sedam posljednjim zalima, sprema izliti.

Kad je Krist, kao Lav iz plemena Judina, „otvorio sedmi pečat“, anđeo dođe i stade pred žrtvenik, držeći zlatnu kadionicu; i dade mu se mnogo tamjana da ga prinese zajedno s molitvama svih svetih na zlatni žrtvenik koji bijaše pred prijestoljem. „I dim kadova, koji uzađe s molitvama svetih, uzađe pred Boga iz anđelove ruke.“ Izlivanje Duha Svetoga na Pedeseticu bilo je prethodeno jednostudnom molitvom vjernika okupljenih u Jeruzalemu.

„Obnova istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Težiti za tim treba biti naše prvo djelo. Mora postojati ozbiljan napor da se zadobije Gospodnji blagoslov, ne zato što Bog nije voljan izliti svoj blagoslov na nas, nego zato što mi nismo spremni primiti ga. Naš nebeski Otac spremniji je dati svojega Svetoga Duha onima koji ga mole, nego što su zemaljski roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci. Ali naša je zadaća da ispovijedanjem, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uvjete pod kojima je Bog obećao udijeliti nam svoj blagoslov. Obnova se može očekivati jedino kao odgovor na molitvu.“ Selected Messages, knjiga 1, 121.

Otvorjenje sedmog pečata označava zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Zapečaćenje se pokreće molitvom, ali ne naprosto djelovanjem molitve, nego određenom molitvom. Ta određena molitva prepoznaje se u Knjizi proroka Daniela, koja je, dakako, ujedno i Otkrivenje.

Ivan u Otkrivenju i Daniel u svojoj knjizi predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće u „posljednjim danima“. U „posljednjim danima“ oni koji trebaju biti Božji svjedoci tijekom bitke prvoga neba svjedočit će o proročanstvu koje je otpečaćeno neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti. To je u stihovima koje sada razmatramo predstavljeno kao sedmi pečat. Molitve koje dolaze k anđelu sa „zlatnom kadionicom“ predstavljene su Danielovom molitvom u devetom poglavlju njegove knjige. Ta je molitva posebna molitva, koju je Mojsije izložio u vezi s proročanstvom o „sedam vremena“. Molitva je dvostruka, a Daniel kontekst svoje dvostruke molitve postavlja u okvir Mojsijevih izraza „prokletstvo“ i „zakletva“. Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, a iste proročke linije koje se nalaze u knjizi Daniela preuzete su u knjizi Otkrivenja.

Molitva koja dovodi do izlivanja svetoga ognja u pokretu moćnoga anđela iz Otkrivenja osamnaest jest Danielova molitva o „sedam vremena“. To je molitva koja je dovela anđela Gabriela s neba da Danielu protumači proročanstva. Na završetku njegove molitve, koja obuhvaća prvih dvadeset redaka devetoga poglavlja knjige proroka Daniela, Gabriel je sišao otprilike u vrijeme večernje žrtve. Molitve koje uzlaze, a koje anđeo sa zlatnom kadionicom prima, jesu

molitve koje se uzdižu dok sunce zalazi, u večeri „posljednjih dana“.

I dok sam još govorio, i molio se, i priznavao svoj grijeh i grijeh svojega naroda Izraela, i iznosio svoju prošnju pred Gospodina, Boga svojega, za svetu goru Boga svojega; da, dok sam još govorio u molitvi, čovjek Gabriel, kojega bijah vidio u viđenju na početku, doletje brzim letom i dotače me oko vremena večernjega prinosa. Daniel 9:20, 21.

Danielova molitva bila je ispovijed ne samo njegovih grijeha, nego i grijeha Božjega naroda. Njegova je molitva nacrt pokajničke molitve povezane sa „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest.

A oni od vas koji preostanu kopnjet će u svojoj bezakonosti u zemljama svojih neprijatelja; i također će kopnjeti s njima u bezakonostima svojih otaca. Ako priznaju svoju bezakonost i bezakonost svojih otaca, sa svojim prijestupom kojim su mi se ogriješili, i da su također hodili protivno meni; te da sam i ja hodio protivno njima i doveo ih u zemlju njihovih neprijatelja; ako se tada njihova neobrezana srca ponize i tada prihvate kaznu za svoju bezakonost: Tada ću se sjetiti svojega saveza s Jakovom, i također svojega saveza s Izakom, i također svojega saveza s Abrahamom sjetit ću se; i zemlje ću se sjetiti. Levitski zakonik 26:39–42.

Nakon što Mojsije izloži kaznu povezanu sa „sedam vremena”, koju naziva „parbom” Božjega „saveza”, on određuje što Božji narod treba učiniti ako i kada postane svjestan da je rob u zemlji neprijatelja, kao što je to bio Daniel. Trebali su, kako je Daniel predstavljao, ispovjediti svoje grijehe, a također i grijehe svojih otaca.

Kada ovu određenu molitvu uznesu oni koji su pozvani da budu sto četrdeset i četiri tisuće, anđeo sa zlatnom kadionicom uzet će „kadionicu i” napuniti je „ognjem sa žrtvenika te ga baciti na zemlju; i nastadoše glasovi, i gromovi, i munje, i potres”. Sveti oganj koji predstavlja poruku „istine”, nasuprot krivotvorenoj poruci „ognja”, koju Sjedinjene Američke Države i Sotona spuštaju s neba, zbiva se u času „potresa”, to jest nedjeljnog zakona.

U knjizi Zaharijinoj obaviješteni smo da je Zerubabel položio i temelj i zaglavni kamen hrama u povijesti obnove hrama i Jeruzalema nakon povratka iz sužanjstva čiji je dio bio Daniel.

Tada on odgovori i reče mi govoreći: Ovo je riječ Gospodnja Zerubabelu: Ne silom, niti snagom, nego mojim Duhom, veli Gospod nad vojskama. Tko si ti, o goro velika? Pred Zerubabelom postat ćeš ravnica; i on će iznijeti zaglavni kamen uz poklike, vičući: Milost, milost njemu! I dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Ruke Zerubabelove postaviše temelj ovomu domu; njegove će ga ruke i dovršiti; i spoznat ćeš da me Gospod nad vojskama poslao k vama. Jer tko je prezreo dan malih početaka? Jer oni će se radovati i vidjeti visak u ruci Zerubabelovoj s onih sedam; to su oči Gospodnje koje obilaze svu zemlju. Zaharija 4:6–10.

Zerubabel znači „potomak Babilona” i simbol je poruke drugoga anđela, koja je, kada je bila sjedinjena s porukom Ponoćnoga poklika, položila „temelj” u početnom pokretu adventizma. Zerubabel također predstavlja ponavljanje poruke drugoga anđela u završnom pokretu adventizma, u pokretu Future for America, kada se postavlja „zaglavni kamen”.

Svijet se radovao nad dvojicom svjedoka koji su bili ubijeni u dolini suhih kostiju, na ulici koja je „informatička superautocesta“. Kada su ta dva svjedoka bila vraćena u život, svijet se uplašio, a nebesa su se radovala. Zaharija, kao i svi proroci, ukazuje na „posljednje dane“ kada se Božji narod raduje. Zaharija nas obavještava da se oni raduju pri uskrsnuću dvojice svjedoka, kada vide „onih sedam“. „Onih sedam“ ista je hebrejska riječ prevedena kao „sedam vremena“ u Levitskom zakoniku dvadeset i šest. Pokret prvoga anđela postavio je kamen temeljac Mojsijevih sedam vremena, a ta „istina“ također treba biti zaglavni kamen pokreta trećega anđela, unatoč njezinu odbacivanju 1863. godine.

Kada to bude prepoznato i ispunjeno te popraćeno odgovarajućom dvostrukom molitvom, istinska će vatra biti bačena na zemlju, kao što je bila o Pedesetnici.

Nastavit ćemo se baviti otvaranjem sedmoga pečata u sljedećem članku.